02/08/2019

Ανακομιδή του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Πρωτομάρτυρα Στεφάνου

/ Βίοι Αγίων

Στις 2 Αυγούστου η εκκλησία μας τιμά την ανακομιδή του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Πρωτομάρτυρα Στεφάνου.

Το γεγονός αυτό συνέβη στα χρόνια που οι μεγάλοι διωγμοί των πρώτων χριστιανών είχαν κοπάσει και αυτοκράτωρ ήταν ο Μέγας Κωνσταντίνος.

Τότε, ο Άγιος Στέφανος φανερώθηκε τρεις φορές σε κάποιον ευσεβή γέροντα ιερέα, το Λουκιανό, και του αποκάλυψε τον τόπο, όπου ήταν κρυμμένο το λείψανο του. Αυτός αμέσως το ανέφερε στον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Ιωάννη, που με τη σειρά του πήγε στον υποδεικνυόμενο τόπο και πράγματι βρήκε το Ιερό λείψανο του Αγίου Στεφάνου.

Κατά την εύρεση έγινε μεγάλος σεισμός, και το λείψανο του Αγίου πλημμύρισε ευωδιά τους παρευρισκόμενους στον τόπο εκείνο. Λέγεται ότι από τον ουρανό ακούστηκαν αγγελικές φωνές, που έλεγαν «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Δηλαδή, δόξα ας είναι στο Θεό, στα ύψιστα μέρη

του ουρανού και στην ταραγμένη από την αμαρτία γη ας βασιλεύσει η θεία ειρήνη, διότι ο Θεός φανέρωσε την ευαρέσκεια Του στους ανθρώπους, με την ενανθρώπιση του Υιού Του. Φανέρωναν, έτσι, οι άγγελοι περίτρανα ότι ο πρωτομάρτυρας Στέφανος μαρτύρησε για την αγάπη και τη δόξα του Θεού.

Αργότερα, τα λείψανα του Αγίου μεταφέρθηκαν από την Ιερουσαλήμ στην Κωνσταντινούπολη και εναποτέθησαν στον – επ' ονόματι αυτού – ανεγερθέντα Ναό υπό του Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Ο Άγιος Στέφανος ήταν ένας από τους πιο διακεκριμένους μεταξύ των επτά διακόνων, που εξέλεξαν οι πρώτοι χριστιανοί για να επιστατούν στις κοινές τράπεζες των αδελφών, ώστε να μη γίνονται λάθη και τους χειροτόνησαν οι Άγιοι Απόστολοι. Αν και κουραστική η ευθύνη του επιστάτη για τόσους αδερφούς παρ' όλα αυτά ο Στέφανος έβρισκε καιρό και δύναμη για να κηρύττει το Ευαγγέλιο του Χριστού. Και όπως αναφέρει η Αγία Γραφή: «Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ».(Πραξ. Αποστόλων, στ΄8-15, ζ΄1-60). Δηλαδή ο Στέφανος, που ήταν γεμάτος πίστη και χάρισμα ευγλωττίας δυνατό, έκανε μεταξύ του λαού μεγάλα θαύματα, που προκαλούσαν κατάπληξη και αποδείκνυαν την αλήθεια του χριστιανικού κηρύγματος.

Ο Στέφανος είχε αφιερώσει τη ζωή του στο κήρυγμα του ευαγγελικού λόγου και στη φιλανθρωπική δράση. Για τη προσφορά και τις αρετές του τιμήθηκε με το χάρισμα της θαυματουργίας. Με το χάρισμα αυτό θεράπευε ασθενείς και αποδείκνυε τη δύναμη του Χριστού. Με τη βαθιά θεολογική του κατάρτιση ανέτρεπε εύκολα τις κακοδοξίες των Ιουδαίων για το έργο του Χριστού, προκαλώντας την οργή και το φθόνο τους.

Οι Ιουδαίοι, όμως, καθώς ήταν προκατειλημμένοι, εξαπέλυσαν συκοφάντες ανάμεσα στο λαό, που διέδιδαν ότι άκουσαν το Στέφανο να βλαστημεί το Μωϋσή και το Θεό. Με αφορμή, λοιπόν, αυτές τις συκοφαντίες, που οι ίδιοι είχαν ενσπείρει, άρπαξαν με μίσος το Στέφανο και τον οδήγησαν μπροστά στο Συνέδριο, τάχα για να απολογηθεί. Η απολογία του Στεφάνου υπήρξε πρότυπο τόλμης και θάρρους. Χωρίς να φοβηθεί καθόλου, εξαπέλυσε λόγια – κεραυνούς εναντίον των Ιουδαίων. Και από υπόδικος, ορθώθηκε θυελλώδης ελεγκτής και κατήγορος. Τότε ακράτητοι από το μίσος οι Ιουδαίοι, τον έσυραν έξω από την πόλη, όπου τον θανάτωσαν με λιθοβολισμό. Εκεί φάνηκε και η μεγάλη συγχωρητικότητα του Στεφάνου προς τους εχθρούς του με τη φράση του, «Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην». Κύριε μη λογαριάσεις σ' αυτούς την αμαρτία αυτή.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων Πρωτόαθλε, σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει ἀεί, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ’.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου Γεωργοῦ πανεύφημε, πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε, πρῶτος ὑπ᾽ αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.